Λέμβαρχος *(ναυτ.)* Ὁ τὴν καθαριότητα καὶ τὴν συντήρησιν μιᾶς λέμβου ἐπιφορτισμένος ναύτης ἢ δίοπος καὶ ἔχων συνήθως τὴν διοίκησιν τοῦ πληρώματός της. Λαμβάνει τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ τῆς λέμβου, εἰς ἣν εἶνε διῃρημένος π.χ.Λ. ἐπιτελίδος ἢ φαλαινίδος κ.λ. Ἐφόλκον μὴ κυβερνώμενον ὑπὸ μαχίμου ἀξιωματικοῦ ἢ ὑπαξιωματικοῦ εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ὡρισμένου. Κυβερνᾶται ὑπὸ τοῦ λ. Εἰς τὰς σκάφας ἄνευ ἱστίων καὶ τὰς τῶν ἐλαφρῶν σκαφῶν δύναται ὁ λ. νὰ μὴ εἶνε ἁρμενιστής. Γ. Ν.

Λεμβέργη (ἢ Λεόπολις) πόλις τῆς νοτίου Πολωνίας, πρωτεύουσα κατὰ τὸν μέγαν πόλεμον τῆς Αὐστριακῆς ἐπαρχίας Γαλικίας, ἔχουσα 206000 κατ. Ὁ βασιλεὺς τῆς Σουηδίας Κύρολος ὁ XII τὴν ἐκυρίευσε τῷ 1706. Κατὰ τὸν μέγαν πόλεμον καὶ εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν αὐτοῦ εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μέτωπον ἡ Λ. ἀπετέλεσεν ἀντικειμενικὸν σκοπόν, δοθέντα εἰς τὴν δεξιὰν πτέρυγα τῆς ὁμάδος στρατιῶν τοῦ ΝΔ. μετώπου, τὴν διατελοῦσαν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ἰβάνωφ. Συγκεκριμένως αἱ ρωσικαὶ στρατιαὶ 3η (στρατηγὸς Ροῦσκε, σώματα στρατοῦ ἀπὸ Βορρᾶ πρὸς Νότον XXI, XI, IX, X, VII, XII) καὶ 8η (στρατηγὸς Μπρουσίλωφ σώματα στρατοῦ VIII, XXIV, ἀπόσπασμα Δνειστέρου) διετάχθησαν νὰ ἐπιτεθῶσι (τὴν 18ην Αὐγ. ἢ 8η, μίαν ἡμέραν ἀργότερον—ὡς μᾶλλον τῆς νοτιωτέρου αὐτῆς ἀνεπτυγμένης 3η) καὶ ὑπερβαίνουσαι τὰ σύνορα νὰ προσβάλωσι τὰς ἔναντι αὐτῶν ἀνεπτυγμένας αὐστριακὰς δυνάμεις, μὲ ἄξονα τῆς ἐπιθέσεως τὴν ὁδὸν Μπρόντι—Λεμβέργη—Πρζεμύλ, δεδομένου ὅτι κατὰ τὰς ὑπαρχούσας τότε παρὰ τῷ Γεν. Ρωσικῷ Στρατηγείῳ πληροφορίας ἐπιστεύετο, ὅτι ἡ συγκέντρωσις τοῦ κυρίου ὄγκου τῶν Αὐστριακῶν δυνάμεων εἶχε γίνει ὄπισθεν τοῦ ποτ. Σὰν καὶ ἐπὶ τῆς γραμμῆς Λεμβέργη—Γιαροσλάβ. Ἡ ἐπίθεσις, ἐξακοντισθεῖσα κατὰ τὰς καθορισθείσας ἡμερομηνίας, ἐν ᾧ συγχρόνως δεξιᾷ τῶν δύο αὐτῶν στρατιῶν ἐπετίθεντο αἱ ρωσικαὶ στρατιαὶ 4η καὶ 5η, ἐξελίχθη διὰ διαφόρων περιπετειῶν, αἵτινες πᾶσαι ἀποτελοῦν τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Γαλικίας (βλ.λ.), διεξαχθείσας ἔναντι τῶν αὐστριακῶν στρατιῶν, I, IV, II καὶ τῆς μεταξὺ τῆς IV καὶ τῆς II τεταγμένης III τοιαύτης, διατελούσης ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Μπρούντερμαν. Ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν ἐπιχειρήσεων αἱ ρωσικαὶ ἀναγνωρίσεις ἐπληροφόρουν περὶ τὴν 25ην Αὐγ. 1914 τὴν 2αν ρωσικὴν στρατιὰν (Ροῦσκι), ὅτι οἱ αὐστριακοί, συμπτυχθέντες μετὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Ζλόκζοβ καὶ τοῦ Ζλάτα Λίπα, εἶχον σημαντικῶς αὐξήσει τὰς δυνάμεις των καὶ κατεῖχον προσκαίρως ὀργανωμένην τοποθεσίαν εἰς τὰς ἀνατολικὰς προσβάσεις τῆς Λ. καὶ πρὸς νότον κατὰ μῆκος τοῦ ροῦ τοῦ Γκνιλάγια—Λίπα, μέχρι τοῦ Ἴταλικζ. Συμφώνως πρὸς τὰς διαταγὰς τοῦ Ρώσου ἀρχιστρατήγου, ἅμα τῇ λήψει τῶν πληροφοριῶν τούτων, αἱ 3η (στρατηγὸς Ροῦσκι) καὶ 8η (στρατηγὸς Μπουσίλωφ) στρατιαὶ ἐπετέθησαν τὴν 29ην Αὐγούστου κατὰ τῆς τοποθεσίας ταύτης. Ἐπὶ τρία ἡμερονύκτια διεξήχθη ἐκεῖ σκληρότατος ἀγὼν κατὰ τὴν διάρκειαν, τοῦ ὁποίου ἡ 3η Αὐσυροουγγρικὴ στρατιὰ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Μτρούστερμαν, ἐνισχυθεῖσα διὰ μονάδων, αἱ ὁποῖαι μετεφέρθησαν ἄλλοθεν καὶ ἰδίᾳ ἐκ τοῦ Σερβικοῦ μετώπου, ἠγωνίσθη ἀπεγνωσμένως ἵνα προκαλύψῃ τὴν Λ. Παρ' ὅλην ἐν τούτοις τὴν λυσσαλέαν των ἄμυναν, οἱ Αὐστριακοί, συντριβέντες ὑπὸ τὴν μεγάλην ἀριθμητικὴν ὑπεροχὴν τῶν Ρώσων, ἀνετράπησαν τὴν 31ην Αὐγ. καὶ ἤρχισαν ὑποχωροῦντες ἐσπευσμένως πρὸς δυσμάς· εἴς τινα μάλιστα σημεῖα ἡ ὑποχώρησις ἀπέβη ὑπὸ τὴν δίωξιν τοῦ Ρωσικοῦ ἱππικοῦ ἄτακτος, αὐτόχρημα φυγή οὕτως, ὥστε πολλὰ πυροβόλα, ὄρχοι πυροβολικοῦ, σιδηρ. συρμοὶ ὁλόκληροι πλήρεις τροφῶν καὶ ἐφοδίων, ἐγκαταλειφθέντες ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν, περιῆλθον εἰς χεῖρας τῶν Ρώσων. Παρ' ὅλα ταῦτα αὐστριακά τινα τμήματα συγκρατηθέντα ἀπεπειράθησαν ἀκόμη νὰ ἐμποδίσουν τὴν εἴσοδον τῶν Ρώσων εἰς τὴν Λ., ἀντιτάξαντα ἀντίστασίν τινα εἰς τὰς ἀμέσους προσβάσεις τῆς πόλεως. Καὶ ἡ ἀντίστασις ὅμως αὕτη ἐθραύσθη συντομώτατα ὑπὸ τῶν Ρώσων, οἵτινες περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς 3ης Σεπτ. κατελάμβανον τὴν πόλιν. Ἡ ἅλωσις τῆς Λ., κέντρου διανοητικοῦ, ἱστορικοῦ καὶ διοικητικοῦ τῆς Γαλικίας εἶχε μεγάλην πολιτικὴν καὶ ἠθικὴν σημασίαν, ἔχουσα καὶ στρατιωτικὴν τοιαύτην, δεδομένου ὅτι ἡ πόλις εἶνε σπουδαῖος κόμβος τῶν ὁδῶν καὶ τῶν σιδηρ. γραμμῶν τῶν ἀγουσῶν πρὸς τὰς κοιλάδας τῶν ποταμῶν Σὰν καὶ Δνίστερ καὶ ὅτι, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς της, ἡ Λ. ἀπετέλει καὶ σπουδαῖον κέντρον ἐφοδιασμοῦ, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἡ ἅλωσίς της ἀπέφερεν εἰς τοὺς Ρώσους πλουσιωτάτην στρατιωτικὴν λείαν. Ἐπὶ πλέον καὶ ἡ ἅλωσις τῆς Λ., συμβαίνουσα τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1914, ὡς ἐπιστέγασμα τῶν ἐν Γαλικίᾳ ἐπιτυχιῶν τῶν Ρώσσων, ἔν τινι μέτρῳ ἠλάττωνε δι' αὐτοὺς τὴν πικρίαν καὶ τὴν ἠθικὴν μείωσιν ἐκ τῶν αἱματηρῶν ἀποτυχιῶν τὰς ὁποίας ὑφίσταντο εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Πρωσίαν. Οἱ Αὐστρογερμανοὶ ἀνακατέλαβον καὶ πάλιν τὴν Λ. τὸν Ἰούλιον τοῦ 1915, κατὰ τὴν μεγάλην ἐπίθεσιν τοῦ Μάκενσεν. Π.Μ.

Λεμβίτης *(ναυτ.)*. Ὁ ἀνήκων εἰς πλήρωμα λέμβου ναύτης. Τὰ πληρώματα διαιροῦνται εἰς λέμβους μονίμως δι' ὡρισμένην περίοδον συνήθως μίαν ἢ δύο ἑβδομάδας καὶ σύγκεινται ἐξ ἀνδρῶν ἀνηκόντων εἰς ἀμφοτέρας τὰς τοιαχρχίας καί, εἰ δυνατόν, ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ ἐξ ὅλων τῶν τμημάτων. Γ.Ν.

Λεμβοδρομία *(ναυτ.)*. Συναγωνισμὸς ταχύτητος, γενόμενος μεταξὺ λέμβων κωπηλάτων ἢ ἱστιοπλοουσῶν. Γ.Ν.

Λεμβόζευκτος γέφυρα. *(Μηχ.)*, Βλ. λ. γέφυρα.

Λέμβος *(ναυτ.)*—(ὁ καὶ ἡ λέμβος—τὸ ἐφόλκιον). Μικρὸν πλοιάριον, χρησιμεῦον ὡς μέσον μεταφορᾶς καὶ συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν πλοίων καὶ τῆς ξηρᾶς, κινούμενον εἴτε διὰ κωπῶν εἴτε δι' ἱστίων. Εἶνε συνήθως ἄνευ καταστρώματος, πλὴν ἁλιευτικῶν τοιούτων, φερουσῶν κατάστρωμα. Εἰς τὰ πολεμικὰ σκάφη, ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τούτων ὀνοματολογοῦνται ὡς ἕπεται: ἄκατος, πρώτη λ., δευτέρα λ., ἐπιτελίς, φαλαινίς, κέλης, σκάφων. Ταῦν συνήθως αἱ μεγάλαι λ. τῶν πολεμικῶν εἶνε βενζινοκίνητοι. *(Μηχαν.)*. Σχεδία τῆς γεφυροσκευῆς (βλ. λ. γεφυροσκευὴ καὶ ἡμιλέμβιον). Γ.Ν.

Λεμβοῦχος *(ναυτ.)*—ὁ βαρκάρης—ὁ ἰδιόκτητον ἢ ἐπὶ ἐνοικίῳ πρὸς ἴδιον ὄφελος χρησιμοποιῶν λέμβον. *Tangon*, βαρδαλάντσα. Αἱ ἀπὸ τῶν πλευρῶν τοῦ πλοίου πρὸς πρῷραν ἐγκαρσίως προτεινόμεναι κεραῖαι, ἐφ' ὧν διὰ σχοινίων προσδένονται ἐν ὅρμῳ αἱ λέμβοι σαλεύουσαι παρ' αὐτῷ τῷ σκάφει, φυλασσόμεναι οὕτως ἀπὸ τῶν συγκρούσεων. Οἱ λ. εἶνε ἐφωδιασμένοι διὰ σχοινίνων κλιμάκων καὶ χονδρῶν σχοινίων, φερόντων κόμβους διὰ τὴν εὔκολον ἄνοδον καὶ κάθοδον τῶν πληρωμάτων ἐκ τοῦ πλοίου εἰς τὰς λέμβους. Γ.Ν.

Λεμπέλ. (*Lebel N*). Ἀξιωματικὸς Γάλλος (1838—1891) προεδρεύσας τῆς ἐπιτροπῆς δοκιμῶν καὶ παραδοχῆς τοῦ τυφεκίου ὑποδ. 1886 (μικροῦ διαμετρήματος) εἰς ὃ ἐδόθη καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Τὸ τυφέκιον ὑποδ. 1886 ἐμελετήθη ἐν Γαλλίᾳ, κατόπιν τῶν ἐν Πλεύνῃ ρωσορουμανικῶν κατὰ τῶν Τούρκων ἐπιχειρήσεων, καθ' ἃς διεπιστώθη ἡ ἀνάγκη τῆς ταχυβολίας καὶ τῆς εὐθυτενίας τῆς τροχιᾶς. Διὰ τοῦ τυφεκίου τούτου μικροτέρου, τῶν τότε ἐν χρήσει, διαμετρήματος, ἐπετεύχθη μεγάλη βελτίωσις τοῦ βλητικοῦ συντελεστοῦ καὶ τῶν ἀρχικῶν ταχυτήτων καὶ ἐλάττωσις τοῦ βάρους τοῦ φυσιγγίου, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου ηὐξήθη ὁ εἰς πυρομαχικὰ φόρτος τοῦ στρατιώτου. Τὸ τυφέκιον τοῦτο ὑποστὰν διαφόρους βελτιώσεις ἦτο καὶ εἶνε ἐν χρήσει παρὰ τῷ Γαλλικῷ στρατῷ, καλούμενον τυφέκιον ὑποδ. 1886—93. Ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἑξῆς στοιχείων: 1) τῆς κάννης καὶ τοῦ κλισοσκοπίου, 2) τῆς θήκης τοῦ οὐραίου, 3) τοῦ κινητοῦ οὐραίου, 4) τῶν μηχανισμῶν, 5) τῶν ξυλίνων μερῶν καὶ τῶν συνειλημμάτων καὶ 6) τῆς αἰχμηρᾶς ξιφολόγχης. Εἶνε διαμετρήματος 8 χιλ. μ. καὶ φέρει ἀνὰ 4 αὐλάκια καὶ ραβδώσεις. Διὰ τοῦ κλισοσκοπίου ἐπιτυγχάνεται βολὴ εἰς τὰς ἀποστάσεις ἀπὸ 400—2400 μ. καὶ εἰς μὲν τὰς ἀπὸ 400—800 μ. διὰ τοῦ πίνακος κατακεκλιμένου, εἰς δὲ τὰς ἀπὸ 900—2400 διὰ τοῦ πίνακος ὀρθίου καὶ τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἀναδρομέως. Φέρει ἐπαναληπτικὸν μηχάνημα συνδεδεμένον μετὰ τοῦ ἐπικρουστικοῦ τοιούτου καὶ κυλινδρικὴν ἐν εἴδει αὐλοῦ ἀποθήκην φυσιγγίων. Τὸ ἔλασμα τῆς ξιφολόγχης ἔχει τομὴν ρόμβου. Ἔχει μῆκος μετὰ τῆς ξιφολόγχης 1 μ., 825, ἄνευ δὲ αὐτῆς 1 μ., 307. Τὸ βάρος τοῦ τυφεκίου ἄνευ ξιφολόγχης εἶνε 4 χ., 240, τῆς ξιφολόγχης ἄνευ θήκης 0χ., 460 καὶ τῆς θήκης 0 χ. 200. Τῷ 1892 ἐτέθη ἐν χρήσει τὸ πρῶτον ἡ καραβίνη λ., ἤτις, βάλλουσα τὸ αὐτὸ φυσίγγιον, ἔχει μῆκος μετὰ ξιφολόγχης μὲν 1 μ., 345, ἄνευ δὲ αὐτῆς 0 μ., 945, βάρος 3 χ., 100 ἄνευ ξιφολόγχης, τῆς ξιφολόγχης ἄνευ θήκης 0 χ., 425, καὶ τῆς θήκης 0 χ., 215. Τὸ τυφέκιον ὑποδ. 1883 κατ' ἀρχὰς ἔβαλλε κυλινδροειδῆ βολίδα. Διὰ τῆς παραδοχῆς ὅμως τῷ 1898 τῆς βολίδος *D* ἐπετεύχθη μεγίστη αὔξησις τῶν βλητικῶν τοῦ ὅπλου ἰδιοτήτων καὶ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ (βλ. βολίς). Σήμερον τὸ ἐπαναληπτικὸν σύστημα αὐτοῦ δὲν προσφέρεται διὰ τὰς ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἀπαιτήσεις, δι' ὃ καὶ ἀπὸ τοῦ 1916 ἐτέθη ἐν χρήσει τὸ τυφέκιον ὑποδ. 1916, ὅπερ εἶνε βελτίωσις τοῦ παλαιοτέρου καὶ φέρει φορέα φυσιγγίων ἐν εἴδει κυτίου καὶ γεμιστῆρα 5 ἢ 3 φυσιγγίων (βάρους 4,195 χιλ. μ. μετὰ τριῶν φυσιγγίων). Χρησιμοποιεῖ ξιφολόγχην μήκους τοῦ αὐτοῦ καὶ βάρους 0 χ., 450. Ἐλαφρότερον τυφέκιον τούτου εἶνε τὸ τύπου 07—15, ὅπερ. στερούμενον χειροφύλακος, χρησιμοποιεῖ γεμιστῆρα μόνον τριῶν φυσιγγίων. Γενικῶς τὸ τυφέκιον λ. θεωρεῖται ἐκ τῶν βαρυτέρων καὶ κατὰ συνέπειαν μὴ προσφερόμενον σήμερον, ὅτε ὁ στρατιώτης εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ περισσότερα πολεμικὰ μηχανήματα. Ἤδη ἐν Γαλλίᾳ μελετᾶται τυφέκιον νέου τύπου, οὗτινος ὅμως εἶνε ἄγνωστοι εἰσέτι αἱ βλητικαὶ καὶ τακτικαὶ ἰδιότητες (βλ.τυφέκιον). Α.Σ.

Λεμπόν. Γάλλος φιλέλλην, φαρμακοποιὸς τὸ ἐπάγγελμα. Κατελθὼν εἰς τὴν ἀγωνιζομένην Ἑλλάδα, ἐτάχθη εἰς τὸ μικρὸν ἀπόσπασμα τοῦ συνταγματάρχου Βούρβαχη καὶ λαβὼν μέρος εἰς τὴν παρὰ τὸ Καματερὸν τῆς Ἀττικῆς συγκροτηθεῖσαν τὴν 20ὴν Φεβρουαρίου 1827 μάχην, ἐφονεύθη πολεμῶν ἡρωϊκῶς. Θ.Δ.

Λεμφαδενῖτις *(ὑγ.)*. Πάθησις τοῦ λεμφικοῦ συστήματος (ἀδένων) ἐπάγουσα ἀνικανότητα πρὸς πᾶσαν στρατ. ὑπηρεσίαν. Ι.Γ.Π.

Λεμφωμάτωσις *(ὑγειον.)*. Ἡ γενικὴ λ. πάθησις τοῦ αἵματος καθιστῷ τὸν πάσχοντα ἀκατάλληλον πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὰς στρ. σχολὰς ἢ τοιαύτας ἐφ. ἀξιωματικῶν ἢ πρὸς κατάταξιν ὁπωσδήποτε εἰς τὰς τάξεις τῶν μονίμων στελεχῶν τῶν ἀξ]κῶν. Ι.Γ.Π.

Λένας. Εἷς τῶν μεγάλων ποταμῶν τῆς Σιβηρίας, σχηματιζόμενος ἀπὸ τοὺς χειμάρρους, οἵτινες κατέρχονται ἀπὸ τὰ Δυτ. τῆς λίμνης Βαϊκάλης ὄρη. Δεχόμενος πολλοὺς παραποτάμους, διέρχεται διὰ τῶν πλέων Κιρέντσκ, Ἰακούτσκ κ.τ.λ. καὶ ἐκβάλλει εἰς τὸν Β. Παγωμένον ὠκεανόν, σχηματίζων εὐρύτατον δέλτα. Μῆκος 4.600 χ.λ.μ. Ν.Ι.Μ.

Λένζ (*Linge* ἢ *Lingerkopf*), κορυφὴ τῶν κεντρικῶν Βοσγίων, μεταξὺ τῆς ἄνω κοιλάδος τοῦ Βεῖς καὶ τῆς τοῦ Φέχτ, δεσπόζουσα τοῦ Μιούνστερ. Τὸ ὑψηλότερόν της σημεῖον 1040 μ. Καταληφθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀλπινιστῶν κατὰ μῆνα Ἰούνιον τοῦ 1915, κατόπιν σφοδρῶν ἀγώνων (15 - 22) διετηρήθη παρὰ τούτων παρὰ τὰς λυσσώδεις ἐπιθέσεις τῶν Γερμανῶν (20 Ἰουλίου μέχρι 22 Αὐγούστου). Δ.Κ.

Λεντοῦ *Ἰωσήφ, Κάρολος.* Γάλλος φιλέλλην. Πρώην ταγματάρχης ἐν Γαλλίᾳ, κατετάχθη ὡς ἀξιωματικὸς εἰς τὸν λόχον τῶν φιλελλήνων. Τῷ 1827, πολεμῶν ἐντὸς τῆς πολιορκουμένης Ἀκροπόλεως, ἐπληγώθη καὶ ἀπέθανε, συνεπείᾳ τῶν τραυμάτων του, τὴν 13]4]1927.

Λεντούδης *Κων]τῖνος*, ἀνθ]στὴς πεζικοῦ. Ἐγεννήθη ἐν Νάξῳ τὸ 1887. Μετέσχε τῆς ἐκστρατείας 1912 ἐφον. τὴν 2 Δεκεμβρίου 1912.

Λεοναρδόπουλοι. Ἀγωνισταὶ ἐκ Ζατούνης, μετασχόντες τοῦ Ἀγῶνος στρατιωτικῶς καὶ πολιτικῶς. Σπουδαιότεροι φέρονται οἱ *Σαράντης, Λεονάρδος, Δημήτριος* καὶ *Σπῦρος*.

Λεοναρδόπουλος Γεώργιος τοῦ Κ. ὑποστράτηγος, γεννηθεὶς τῷ 1867 ἐν Κορινθῷ, εἰσῆλθεν εἰς τὸ Στρατ. Σχολεῖον τῶν Εὐελπίδων τῷ 1884 καὶ ἐξελθὼν ἐξ αὐτοῦ τῷ 1889 κατετάχθη εἰς τὸ στράτευμα καὶ εἰς τὸ ὅπλον τοῦ Μηχανικοῦ μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθ]γοῦ. Μελε-